

Passa er för hundpass !

Kristina Ambrosiani Brohlén

"Je regrette .. Jag beklagar, men er hund har ingen giltig rabiesvaccination" sade campingvärderna i Giens vid franska Medelhavskusten.

Först hade jag blivit glad, när hon frågade efter hundens papper. Efter alla år med septembersemester med hund i Frankrike, var det äntligen någon som ville se Busters pass förutom den veterinär i St Rémy de Provence, som brukade utfärda friskhetsintyget inför hemresorna och se på medan hunden svalde sina avmaskningstabletter.

Vad då – ingen giltig rabiesvaccination – men se här vad det står: Vaccinerad den 14 januari 2004 och giltigt i tre år till den 14 januari 2007. Nej, fick vi veta, i Frankrike måste man vaccinera hunden varje år. Vi ringde hem till vår veterinär, som lite spydigt frågade om fransmännen inte kände till att de var med i EU? Vi hade ju ett giltigt EU-pass – eller?

Vi ringde till Jordbruksverket som sade att, såvitt de förstod, förstod de ingenting. Vaccinationen skulle vara giltig, för det hade fabrikanten sagt! Vi ringde till den franska ambassaden i Stockholm, där vi så småningom fick klart för oss att vi befann oss 2500 km hemifrån med en i Frankrike illegalt införd hund. Hade campingvärderna följt regelboken hade hon kunnat ringa gendarmeriet för att rapportera att här fanns en utländsk hund utan klara papper!

Vi förlängde inte diskussionen på platsen utan drog snabbt vidare. Eftersom detta var det första gången någon frågat efter hundens papper, chansade vi på att blixten inte skulle slå ned två gånger samma dag, och vi checkade utan problem in på en annan camping några mil längre bort. Problemet var dock bara kortsiktigt löst. Det var ju inte så enkelt att vi bara kunde uppsöka en lokal veterinär och be att få en rabieesspruta. Enligt fransk lag hade Buster med sin 1½ år gamla vaccination inget grundskydd. En regeltrogen veterinär (vilket vi senare också fick bekräftat) skulle begära att hunden kunde visa upp antikroppar efter 120 dagar för att det hela skulle vara giltigt. Utan giltigt rabieessvaccin, inget friskhetsintyg och ingen (i alla fall laglig) införsel i Sverige. Behöver jag tillägga att vi kände oss maktlösa, arga och rädda?

En juristvän i Nice kunde emellertid lägga fram vårt dilemma för en veterinär, som tog sig an "fallet" och vaccinerade Buster som vore det en påfyllnadsspruta och försåg oss med ett rosa certifikat, som vi kunde visa upp i stället för det, åtminstone avseende rabieesskydd, nu värdelösa EU-passet.

När vi tre veckor senare besökte "vår" veterinär i St Rémy de Provence kunde hon bekräfta att det treåriga vaccinet inte var godkänt i Frankrike och efter att ha rådfrågat EU-bibeln för veterinärer kunde hon konstatera att det nog bara var i de nordiska länderna som man kunde resa med detta vaccin.

Vi erinrade oss vad hemmaveterinären sagt: "Vet inte fransmännen om att de är med i EU?" – Vet inte svenskarna vad som gäller i EU? Hur kan man stämpla in ogiltigt vaccin i EU-pass? Visst vet jag att det är resandes ensak att ta reda på, vad som gäller i olika länder men jag tillåter mig ändå påstå att man invaggar hundägarna i falsk trygghet när man stämplar och säger Lycklig resa!

Vems är felet, förutom mitt med mitt eget ansvar att ta reda på vad som gäller? Veterinären som vaccinerar och stämplar hävdar att tillverkaren Nobivac garanterar, att det treåriga vaccinet skall vara godkänt. Godkänt för vad?

Om jag nu verkligen vill ta mitt ansvar och ta reda på vad som gäller, hur gör jag då? Det finns en ansvarig myndighet, Jordbruksverket men de i allmänna ordalag hållna upplysningar, som finns på deras hemsida gör en inte klokare. På Statens veterinärmedicinska anstalts (SVA) hemsida står att vaccin finns och krävs för hundar som skall resa i Europa och i telefon säger de att **Jordbruksverket har beslutat att det skall vara tillverkarens rekommendationer** som skall gälla! Myndigheten Jordbruksverket har alltså avhänt sig ansvaret till tillverkaren, och då är vi tillbaka till veterinären som vaccinerar och stämplar och som säger att tillverkaren garanterar Så glöm det jag skrev i förra numret om att fråga Jordbruksverket! Det kan bli hur fel som helst!

Och jag som tror på myndigheter, stämplar och viktiga dokument som utfärdade pass, inser plötsligt att hela den säkerheten är baserad på vad tillverkaren säger och tillverkaren, som naturligtvis vill sälja så mycket som möjligt, informerar av lätt förståeliga skäl inte om vaccinets geografiska begränsningar. Det finns ju bara ett skäl till att man skaffar ett EU-pass: man skall resa utomlands med hund. Vore det då inte smart att de åtgärder man gör för att få ut passet står i överensstämmelse med vad passet skall användas till?

Till alla som skall resa utomlands med hund: Strunta i vad veterinärer och tillverkare säger och vaccinerar hunden varje år mot rabies! Det är nämligen det, som gäller när vi lämnar Norden och det är det, som vi borde upplysas om även om man inte kan bortse från det egna ansvaret att reda på vad som gäller. Sedan smyger sig en undran på: Varför har man överhuvud taget ett flerårigt vaccin? När skall man använda det? Hemma behövs det inte och utomlands är det inte godkänt?

Jag brukar inte vara den som tummar på lagar och förordningar, men för en gångs skull är jag tacksam för att vi fick hjälp av en mindre nogräknad, eller skall vi säga en mer pragmatisk veterinär – annars hade Buster fortfarande suttit fast i Frankrike, och först vid årsskiftet hade man kunnat räkna antikroppar och förhoppningsvis kunnat låta honom återvända till fosterjorden – och vi som trodde att vi gjort så rätt!

